

Савремени српски превод

Language: српски (Serbian)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Serbian Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-22 from source files dated 2017-08-22.

09f044ac-4a6a-56aa-82a9-0316ff065729

ISBN: 978-1-5313-1306-7

Друга посланица

Коринћанима

1 Павле, Божијом вољом апостол Христа Исуса, и брат Тимотеј, Божијој цркви у Коринту, заједно са свима светима широм Ахаје:

² милост вам и мир од Бога, нашег Оца, и Господа Исуса Христа.

Бог сваке утехе

³ Благословен Бог и Отац нашега Господа Исуса Христа, Отац самилости и Бог сваке утехе. ⁴ Он нас теши у свакој нашој невољи, да бисмо и ми, оном утехом којом Бог теши нас, могли да тешимо све који су у невољи. ⁵ Јер, као што нас обилно сналазе Христова страдања, тако је кроз Христа обилна и наша утеха. ⁶ Ако смо у невољама – то је за вашу утеху и спасење. Ако смо утешени – то је за вашу утеху, која чини да стрпљиво подносите иста страдања која и ми подносимо. ⁷ А наша нада за вас је чврста, јер знамо да имате удела како у нашим страдањима тако и у утеси.

⁸ Не желимо, браћо, да не знате за невољу која нас је снашла у Азији. Били смо прекомерно, преко своје снаге, оптерећени, тако да смо већ стрепели и за живот. ⁹ Али, у себи смо се помирили са смртном пресудом, да се не бисмо уздали у саме себе, него у Бога, који васкрсава мртве. ¹⁰ Он нас је од толике смртне опасности избавио и избављаће нас. У њега се уздамо да ће нас и даље избављати ¹¹ уз помоћ ваших молитви за нас, да би многи захваљивали за милост која нам је дарована посредством многих.

Промена Павловог наума

¹² А овим се хвалимо: наша савест сведочи да смо у светости и искрености које долазе од Бога живели у свету, а нарочито међу вама – не у људској мудрости, већ у Божијој милости. ¹³ Јер, не пишемо вам ништа што не бисте могли да прочитате или разумете. А надам се да ћете у потпуности разумети, ¹⁴ као што сте нас донекле и разумели, и да ћете се на Дан нашега Господа Исуса ви поносити нама као и ми вама.

¹⁵ У том уверењу намеравао сам да прво дођем к вама, да вам се укаже двострука милост. ¹⁶ Намеравао сам да преко вас одем у Македонију, па да из Македоније опет дођем к вама, а ви да ме испратите у Јудеју. ¹⁷ Да нисам можда био лакомислен кад сам то намеравао? Или то што намеравам, намеравам као човек, па је код мене истовремено »да, да« и »не, не«?

¹⁸ Али, Бог је сведок да наша порука вама није »да« и »не«. ¹⁹ Јер, Син Божији, Исус Христос, кога смо вам ја, Силван и Тимотеј објавили, није био »да« и »не«, него је у њему увек било »да«. ²⁰ Колико год има Божијих обећања, у њему су »да«. Зато кроз њега и говоримо »амин«, Богу на славу. ²¹ А Бог је тај који нас, заједно с вама, учвршћује у Христу. Он нас је помагао ²² и запечатио и у наше срце ставио Духа као залог.

²³ Позивам Бога за сведока: живота ми, да бих вас поштедео нисам поново дошао у Коринт. ²⁴ Ми нисмо господари ваше вере, него сарадници ваше радости, јер чврсто стојите у вери.

2 Одлучио сам, наиме, да не дођем опет к вама доносећи жалост. ² Јер, ако вас ја ражалостим, ко ће мене да обрадује? Зар онај кога

жалостим? ³Зато сам вам онако написао, да ме, када дођем, не ражалосте они који би требало да ме обрадују, уздајући се у све вас да је моја радост уједно и радост свих вас. ⁴Јер, писао сам вам из тешке невоље, тескобног срца и уз многе сузе. Али, не да се ражалостите, него да упознате моју љубав, које у изобиљу имам за вас.

Праштање грешнику

⁵Ако је неко изазвао жалост, није ражалостио мене, него донекле – да не претерам – све вас. ⁶Таквоме је довољна ова казна већине, ⁷па му зато радије опростите и утешите га, да га превелика жалост не сатре. ⁸Стога вас молим да према њему покажете љубав. ⁹Ради тога сам баш и писао, да сазнам да ли сте прекаљени, да ли сте у свему послушни. ¹⁰Коме ви нешто опростите, опраштам и ја. Јер, и ја што сам опростио – ако је било шта да се опрости – ради вас сам, пред Христом, опростио, ¹¹да нас Сатана не надмудри. Јер, знамо његове намере.

Павлова брига и утеха

¹²Када сам ради Христовог еванђеља дошао у Троаду, иако су ми се отворила врата у Господу, ¹³душа ми није била спокојна, јер нисам нашао свог брата Тита. Зато сам се опростио од њих и пошао у Македонију.

¹⁴Али, хвала Богу, који нас увек чини победницима у Христу и на сваком месту преко нас шири мирис сазнања о себи. ¹⁵Ми смо Богу пријатан, Христов мирис међу онима који се спасавају и међу онима који пропадају: ¹⁶једнима мирис смрти

– за смрт; а другима мирис живота – за живот. И ко је за то подобан? ¹⁷Јер, ми не тргујемо Божијом речју, као многи, него искрено говоримо у Христу – као од Бога пред Богом.

Служитељи новог савеза

ЗПочињемо ли опет сами себе да препоручујемо? Или су нам, као некима, потребне писмене препоруке за вас или од вас? ²Па ви сте наше писмо, написано у нашем срцу, које знају и читају сви људи. ³А очигледно је да сте ви Христово писмо, исход наше службе, написано не мастилом, него Духом живог Бога, не на каменим плочама, него на плочама људског срца.

⁴То поуздање пред Богом имамо кроз Христа. ⁵Не да смо ми сами од себе способни да нешто за себе тврдимо, него је наша способност од Бога. ⁶Он нас је учинио способнима да будемо служитељи новог савеза – али не слова, него Духа, јер слово убија, а Дух оживљава.

Слава новог савеза

⁷Ако је служба смрти, словима уклесана у камење, била толико славна да Израелци нису били у стању да гледају у Мојсијево лице због пролазне славе* његовог лица, ⁸зар неће још славнија бити служба Духа? ⁹Јер, ако је била славна служба која доноси осуду, много је славнија служба која доноси праведност. ¹⁰И заиста, оно што је било славно, није ни било славно у поређењу са узвишенијом славом. ¹¹Ако је оно пролазно било славно, колико ли је већа слава овога што остаје!

¹²Пошто, дакле, имамо овакву наду, поступамо сасвим отворено,

*3:7 славе Или: сјаја.

¹³ а не као Мојсије, који је стављао вео на лице да Израелци не би видели свршетак онога што пролази. ¹⁴ Али, мисли су им окореле, јер све до дана данашњег исти вео остаје при читању старог савеза и не подиже се, пошто нестаје само у Христу. ¹⁵ И тако до дана данашњег, кад год се чита Мојсије, вео им застире срце. ¹⁶ Али, кад год се неко окрене Господу, вео се уклања. ¹⁷ Господ је Дух, а где је Господњи Дух, тамо је слобода. ¹⁸ И сви ми лицем које није покривено велом одражавамо Господњу славу и преображавамо се у исту слику – из славе у славу која долази од Господа, који је Дух.

Благо у глиненим посудама

4 Стога, пошто ову службу имамо по Божијем милосрђу, не посустајемо. ² Него, одрекли смо се срамних тајни, не користимо се лукавством и не изврћемо Божију реч, већ се објављујући истину препоручујемо савести сваког човека пред Богом. ³ Па, ако је наше еванђеље и застрто велом, застрто је за оне који пропадају. ⁴ Њима је бог овога света заслепио неверничку памет, да не виде светлост еванђеља о слави Христа, који је Божија слика. ⁵ Јер, ми не проповедамо сами себе, него Исуса Христа као Господа, а себе као ваше слуге ради Исуса. ⁶ Бог, који је рекао: »Нека светлост засветли из таме*«, засветлео је у нашем срцу, да се просветлимо спознањем Божије славе на Христовом лицу.

⁷ А то благо имамо у глиненим посудама, да би било очигледно да је ова изванредно велика сила од Бога, а не од нас. ⁸ У свему притиснути

али не и притешњени, двоумећи се али не очајавајући, ⁹ прогањани али не и напуштени, обарани али не и уништени, ¹⁰ ми у свом телу стално носимо Исусово умирање, да се и Исусов живот јасно покаже у нашем телу. ¹¹ Јер, нас, живе, стално предају смрти ради Исуса, да се и Исусов живот јасно покаже у нашем смртном телу. ¹² Тако у нама делује смрт, а у вама живот.

¹³ А пошто имамо исти дух вере, као што је записано: »Поверовах, зато сам говорио«,† и ми верујемо, па зато и говоримо, ¹⁴ знајући да ће Онај који је васкрсао Господа Исуса и нас са Исусом васкрснути и заједно с вама поставити пред себе. ¹⁵ Јер, све је то ради вас, да милост, која се умножила захваљујућем многих, буде још обилнија на Божију славу.

¹⁶ Зато не посустајемо. Него, ако се споља и распадамо, изнутра се из дана у дан обнављамо. ¹⁷ Јер, наша незнатна, тренутна невоља доноси нам вечну славу која је неизмерно надмашује. ¹⁸ Ми се не усредсређујемо на видљиво, него на невидљиво, јер видљиво је привремено, а невидљиво вечно.

Небеско боравиште

5 Знамо, наине, да када се сруши наша земаљска кућа, која је као шатор, имамо здање од Бога, вечну кућу на небесима, која није сазирана људском руком. ² Зато и уздишемо и чезнемо да се обучемо у своје небеско боравиште. ³ Јер, ако смо обучени, нећемо се затећи голи. ⁴ Ми, наине, који смо у овом шатору, уздишемо под теретом, јер не желимо да се свучемо, него да се преко овога

* 4:6 1. Мојс 1,3

† 4:13 Пс 116,10

обучемо, да живот прогута оно што је смртно. ⁵А баш за то нас је и припремио Бог, који нам је дао Духа као залог.

⁶Увек смо, дакле, пуни поуздања и знамо да смо, док боравимо у телу, далеко од Господа, ⁷јер још живимо у вери, а не у гледању. ⁸Пуни смо поуздања и најрадије бисмо се иселили из тела и настанили се код Господа. ⁹Стога се и трудимо да му угодимо, било да смо већ настањени, било да смо далеко. ¹⁰Јер, сви треба да се појавимо пред Христовим судом, да свако добије према ономе што је учинио док је живео у телу, било добро, било зло.

Служба помирења

¹¹Пошто, дакле, знамо за страх пред Господом, трудимо се да уверимо људе. Разоткривени смо пред Богом, а надам се и пред вашом савешћу. ¹²Не препоручујемо вам опет сами себе, већ вам дајемо прилику да се нама хвалите, да имате шта да одговорите онима који се хвале спољашњошћу, а не оним што је у срцу. ¹³Јер, ако смо били ван себе, то је ради Бога, а ако смо били при себи, то је ради вас.

¹⁴Обузима нас Христова љубав када размишљамо о овоме: један је умро за све, дакле, сви су умрли. ¹⁵А умро је за све да живи више не живе за себе, него за Онога који је за њих умро и васкрсао.

¹⁶Зато ми од сада никог не познајемо по телу. Ако смо Христа и познавали по телу, сада га више тако не познајемо. ¹⁷Ако је, дакле, неко у Христу, ново је створење; старо је прошло, ево, ново је настало.

¹⁸А све је од Бога, који нас је кроз Христа помирио са собом и поверио нам службу помирења. ¹⁹Јер, Бог је у Христу помирио свет са собом, не рачунајући људима њихове преступе и нама поверивши Реч помирења. ²⁰Ми смо, дакле, Христови изасланици – Бог вас опомиње преко нас. У Христово име вас молимо: помирите се са Богом. ²¹Њега, који није учинио грех, Бог је ради нас учинио грехом*, да у њему будемо Божија праведност.

БА као његови сарадници, опомињемо вас да Божију милост не примите узалуд. ²Јер, каже: »Услишио сам те у часу повољном и помогао ти на дан спасења.«[†] Ево сада је најповољнији час! Ево сада је дан спасења!

Павлове невоље

³Ником никакве препреке не постављамо, да не покуде нашу службу. ⁴Него, у свему се показујемо као Божији служитељи: у великој истрајности, у невољама, у немаштини, у притешњености, ⁵у батинама, у тамницама, у бунама, у тегобама, у бесаним ноћима, у гладовању, ⁶у чистоти, у знању, у стрпљивости, у доброту, у Светом Духу, у нелицемерној љубави, ⁷у истинитој Речи, у Божијој сили, оружјем праведности у десници и левици, ⁸славом и срамотом, злим гласом и добрим гласом, као варалице а поштени, ⁹као непознати а познати, као умирући а, ево, живимо, као кажњени али не и убијени, ¹⁰као жалосни а увек радосни, као сиромашни а

* 5:21 грехом Или: жртвом за грех.

† 6:2 Ис 49,8

обогатујући многе, као они који немају ништа а све поседују.

¹¹Отворено смо вам говорили, Коринћани; наше срце вам је широм отворено. ¹²Није вам тесно у нама, али је тесно у вашем срцу. ¹³Узвратите ми на исти начин – као својој деци говорим: и ви раширите своје срце.

Храм Бога живога

¹⁴Не упрежите се у исти јарам с неверницима. Јер, шта има праведност са безакоњем? Или, каква је заједница светлости и таме? ¹⁵У чему се Христос слаже с Велиаром? Шта је заједничко вернику и невернику? ¹⁶Какав је споразум Божијег храма с идолима? Јер, ми смо храм Бога живога, као што Бог рече:

»Пребиваћу у њима и ходати међу њима,
и ја ћу им бити Бог, а они ће бити мој народ.«*

¹⁷»Стога, изађите између њих и одвојте се, говори Господ. Ништа нечисто не дотичите, и ја ћу вас примити.«†

¹⁸»Ја ћу вам бити отац, а ви ћете ми бити синови и кћери, говори Господ Сведржитељ.«‡

7 Пошто, дакле, имамо ова обећања, очистимо се, драги моји, од свега што каља тело и дух, усавршавајући своју светост у страху пред Богом.

Павлова радост

²Направите места за нас у свом срцу. Ником нисмо учинили неправду, никога нисмо упропастили, никога закинули.

³Не говорим ово да вас осудим, јер малопре рекох да сте у нашем срцу, да бисмо с вама и умирали и живели.

⁴Велико је моје поуздање у вас и веома се поносим вама. Испуњен сам утехом и препун радости упркос свим нашим невољама.

⁵Јер, када смо дошли у Македонију, није било мира за наше тело, већ повсуда невоље: споља борбе, изнутра страх. ⁶Али Бог, који теши понизне, утешио нас је Титовим доласком. ⁷И не само његовим доласком него и утехом коју сте му дали. Он нас је обавестио о вашој чежњи, о вашој дубокој жалости, о вашој великој бризи за мене, па сам се још више обрадовао.

⁸Јер, ако сам вас и ражалостио својом посланицом, није ми жао. А ако ми је и било жао – видим, наиме, да вас је та посланица макар начас ражалостила – ⁹сада се радујем; не зато што сте се ражалостили, него зато што сте се ражалостили на покајање. Јер, ражалостили сте се по Божијој вољи, па од нас нисте ни у чему оштећени. ¹⁰Жалост по Божијој вољи ствара покајање које води спасењу – за које се не каје – а светска жалост доноси смрт.

¹¹Јер, видите да вам је баш то што сте се ражалостили по Божијој вољи донело не само велику озбиљност него и правдање и огорченост и страх и чежњу и ревност и оправдање. Свиме тиме сте показали да сте у тој ствари недужни. ¹²Дакле, иако сам вам писао, нисам писао због онога који је скривио, ни због онога коме је скривио, него да вама пред Богом

*6:16 3. Мојс 26,11-12

†6:17 Ис 52,11

‡6:18 2. Сам 7,14; 7,8

постане очигледна ваша велика брига за нас. ¹³ Зато смо се и утешили.

Али, осим ове наше утехе, још више смо се обрадовали због Титове радости, јер сте му сви ви окрепили дух. ¹⁴ Заиста, ако сам вас њему похвалио за нешто, нисам се постидео. Него, као што је истина све што смо вам говорили, тако се и наша похвала пред Титом показала истинита. ¹⁵ А његова осећања према вама још су снажнија када се сети послушности свих вас и како сте га са страхом и трепетом примили. ¹⁶ Радујем се што се у свему могу поуздати у вас.

Павле подстиче дарежљивост

8 Обзнањујемо вам, браћо, Божију милост која је дата македонским црквама. ² Упркос најжешћим искушењима, њихова изобилна радост и њихово крајње сиромаштво прелили су се у богатство дарежљивости. ³ Сведочим да су нам, према својим могућностима – а и преко својих могућности – драговољно давали ⁴ и усрдно нас молили да им учинимо милост да учествују у овом служењу светима. ⁵ А давали су, не како смо очекивали, него су и саме себе дали, прво Господу, па нама, по Божијој вољи. ⁶ Зато смо замолили Тита да, као што је већ раније почео, тако и доврши међу вама ово дело милости. ⁷ Стога, као што се у свему истичете – у вери, у говору, у знању, у свакој брижљивости и у својој љубави за нас – истакните се и у овој милости давања.

⁸ Не заповедам, него брижљивошћу других проверавам искреност ваше љубави. ⁹ Јер, ви знате милост

нашега Господа Исуса Христа – да је, иако богат, ради вас постао сиромашан, да се ви обогатите његовим сиромаштвом.

¹⁰ Ово је моје мишљење о томе: на вашу је корист то што сте прошле године ви први с тим почели, и то не само делом него и жељом да га учините. ¹¹ А сада то дело и довршите: као што сте спремно желели да га учините, тако га и довршите, према својим могућностима. ¹² Јер, ако постоји спремност, добродошла је ако је заснована на оном што се има, а не на оном што се нема, ¹³ да олакшање другима вама не донесе невољу, него једнакост. ¹⁴ Нека сада ваш вишак буде за њихову оскудицу, да би једном и њихов вишак покрио вашу оскудицу – да буде једнакост, ¹⁵ као што је записано:

»Ко је сакупио много, није имао сувише,
а ко је сакупио мало, није имао премало.«*

Тит послат у Коринт

¹⁶ Хвала Богу што је исту такву бригу за вас ставио у Титово срце. ¹⁷ Он је не само прихватио нашу молбу него веома радо, од своје воље, иде к вама. ¹⁸ С њим шаљемо и једног брата кога све цркве хвале због његовог служења еванђељу. ¹⁹ Штавише, цркве су га изабрале за нашег сапутника у овој служби милости којом славимо самог Господа и којом показујемо своју спремност да помогнемо. ²⁰ Тако избегавамо да нам неко пребацује због овог изобилног дара којим располажемо. ²¹ Јер, ми се веома

* 8:15 2. Мојс 16,18

трудимо да чинимо добро не само пред Господом него и пред људима.

²²С њима шаљемо и нашег брата који нам је у много чему и много пута потврдио своју ревност, а сада је још много ревностији због великог поуздања у вас. ²³Што се тиче Тита, он је мој друг и сарадник у служењу вама, а што се тиче наше браће, они су изасланици цркава, Христова слава. ²⁴Покажите им, дакле, пред црквама, доказ своје љубави и зашто се поносимо вама.

Сакупљање помоћи за свете

9 Што се тиче служења светима, сувишно је да вам пишем. ²Јер, знам вашу спремност да помогнете. Њоме се хвалим пред Македонцима говорећи: »Ахаја је спремна још од прошле године.« Ваша ревност је подстакла већину. ³Ипак, шаљем браћу, да се наше хваљење вама у овој ствари не изјалови, него да budete спремни, као што сам тврдио да јесте, ⁴да се, ако са мном дођу Македонци и затекну вас неспремне, ми – а о вама да и не говорим – не осрамотимо у овом поуздању. ⁵Зато сам сматрао неопходним да замолим браћу да пре нас оду к вама и постарају се да ваш раније обећани дар буде спреман као дар, а не као нешто изнуђено.

⁶А ово упамтите: ко шкрто сеје, шкрто ће и жњети, а ко издашно сеје, издашно ће и жњети. ⁷Нека свако даје како је одлучио у свом срцу – не са жалошћу или на силу, јер Бог воли радосног даваоца. ⁸А Бог може на вас да излије обиље сваке милости, да у свему увек имате свега довољно за

себе и још да вам преостане за свако добро дело, ⁹као што је записано:

»Просу, даде сиромасима; праведност његова остаје довека.«^{*}
¹⁰Онај који даје семе сејачу и хлеб за јело и вама ће дати семе и умножити га и увећати плодове ваше праведности. ¹¹У свему ћете се обогатити за сваку дарежљивост која нашим посредством изазива захвалност Богу.

¹²Јер, вршење ове службе не само што помирјује потребе светих него се и обилно прелива у многе захвалнице Богу. ¹³Пошто сте се овим служењем доказали, људи славе Бога зато што покорно признајете[†] Христово еванђеље и што великодушно делите с њима и са свима. ¹⁴А молећи се за вас, они показују да чезну за вама због преобилне Божије милости која је на вама. ¹⁵Хвала Богу за његов неизрециви дар.

Павлова одбрана

10 А ја, Павле, заклињем вас Христовом кроткошћу и благошћу – ја, који сам понизан када сам међу вама, лицем у лице, а одважан када сам далеко од вас. ²Молим вас да, када будем код вас, не морам да иступим одважно и одрешито – као што сада намеравам да иступим – против неких који сматрају да ми живимо како тело хоће. ³Иако живимо у телу, ми се не боримо како тело хоће. ⁴Јер, оружје нашег војевања није телесно, него божански силно у разарању утврђења. Ми разарамо мудровања ⁵и сваку охолост која се диже против спознања Бога и заробљавамо сваку мисао, да буде послушна Христу.

*9:9 Пс 112,9

†9:13 признајете Или: исповедате.

⁶И спремни смо да казнимо сваку непослушност када ваша послушност буде потпуна.

⁷Површно гледате! Ако је неко уверен да је Христов, нека поново размисли о овоме: као што је он Христов, тако смо и ми. ⁸Јер, када бих се и мало више похвалио нашом влашћу, коју нам је Господ дао ради вашег израђивања, а не рушења, не бих се постидео. ⁹Само, да се не учини да вас плашим посланицама. ¹⁰Јер, »посланице су«, кажу, »тешке и снажне, а кад се лично појави, слаб је и говор му је никакав.« ¹¹Такви треба да схвате ово: какви смо на речима у посланицама када смо одсутни, такви смо и на делу када смо присутни.

¹²Не усуђујемо се да се сврставамо или упоређујемо с некима који сами себе препоручују. Али, они су неразумни када сами себе собом мере и сами се са собом упоређују. ¹³А ми се нећемо хвалити преко граница, него само унутар граница делокруга који нам је одредио Бог, делокруга који досеже и до вас. ¹⁴Не протежемо се преко свога – као да још не досежемо до вас – јер ми јесмо стигли до вас с Христовим еванђељем. ¹⁵А не прелазимо границу ни хвалећи се туђим трудом, него се надамо да ће се, када ваша вера порасте, и наш делокруг међу вама проширити, ¹⁶па да ћемо еванђеље проповедати и даље од вашег краја, а не хвалити се оним што је већ урађено у туђем делокругу. ¹⁷»Ко се хвали, нека се у Господу хвали.«* ¹⁸Јер, није прекаљен онај ко самог себе препоручује, него онај кога препоручује Господ.

Павле и лажни апостоли

11 Када бисте само поднели мало мога безумља! Али, већ ме и подносите. ²Љубоморан сам на вас Божијом љубомором, јер сам вас обећао једном мужу, Христу, да вас пред њега изведем као чисту девицу. ³Али, као што је змија својим лукавством преварила Еву, плашим се да се тако и ваше мисли не одврате од искрене и чисте преданости Христу. ⁴Јер, ако неко дође и проповеда вам неког другог Исуса, кога вам ми нисмо проповедали, или ако примите духа другачијег од оног којег сте од нас примили, или другачије еванђеље од оног које сте прихватили, то добро подносите! ⁵Сматрам, наиме, да нисам ни у чему мањи од тих »надапостола«. ⁶Ако сам и невешт у говору, нисам у знању – то смо вам у сваком погледу показали.

⁷Зар сам учинио грех што сам самог себе понизио – да бисте се ви узвисили – када сам вам бесплатно проповедао Божије еванђеље? ⁸Друге цркве сам опљачкао узимајући од њих плату да бих служио вама. ⁹А када сам био код вас и оскудевао, ником нисам био на терету, јер су моје потребе подмирила браћа која су дошла из Македоније. И у сваком погледу сам се чувао, и чуваћу се, да вам не будем на терету. ¹⁰Тако ми Христове истине у мени, нико ме у ахајским крајевима неће спречити да се тиме хвалим! ¹¹Зашто? Зар зато што вас не волим? Бог зна да вас волим!

¹²А то што чиним, чинићу и убудуће, да онемогућим оне који траже прилику да се изједначе с нама у оном чиме се хвале. ¹³Јер, такви

*10:17 Јер 9,24

људи су лажни апостоли, притворни радници који се прерушавају у Христове апостоле.¹⁴ А није ни чудо, јер се и сâм Сатана прерушава у анђела светлости.¹⁵ Нема, дакле, ничег нарочитог у томе што се и његове слуге прерушавају у слуге праведности. Крај ће им бити у складу с њиховим делима.

Павле се хвали својим страдањима

¹⁶ Опет кажем: нека ме нико не сматра безумним. Али, ако ме ипак сматрате таквим, прихватите ме макар и као безумног, да се и ја мало похвалим.¹⁷ У овом хвалисавом поуздању не говорим као што би говорио Господ, него као безумник.¹⁸ Пошто се многи хвале као што то чини свет, хвалићу се и ја.¹⁹ Јер, ви радо подносите безумнике, ви умни!²⁰ Подносите, наиме, ако вас неко поробљава, ако вас неко прождире, ако вам неко отима, ако се неко уздиже, ако вас неко шамара.²¹ На своју срамоту признајем: ми смо за то били слаби!

Али, чиме год се неко други усуђује да се похвали – као безумник говорим – усуђујем се и ја!²² Јесу ли они Јевреји? И ја сам! Јесу ли Израелци? И ја сам! Јесу ли Авраамови потомци? И ја сам!²³ Јесу ли Христови служитељи? Као суманут говорим: ја сам још више! Више сам се трудио, више био у тамницама, строже био батинан, чешиће био у смртној опасности!²⁴ Пет пута сам од Јудеја добио четрдесет удараца мање један.²⁵ Три пута сам био ишибан, једном каменован, три пута доживео бродолом, једну ноћ и дан провео сам на отвореном мору.²⁶ Често сам путовао, био у опасностима од река, у опасностима од разбојника,

у опасностима од сународника, у опасностима од незнабожаца, у опасностима у граду, у опасностима у пустињи, у опасностима на мору, у опасностима од лажне браће.²⁷ Трудио сам се и мучио, често у неспавању, у глади и жеђи, често без хране, у студени и голотињи.²⁸ А поврх свега тога, свакодневно ме притиска брига за све цркве.²⁹ Ко је слаб, а да и ја нисам слаб? Ко се саблажњава, а да ја не изгарам?

³⁰ Ако треба да се хвалим, хвалићу се својим слабостима.³¹ Бог и Отац нашег Господа Исуса Христа, благословен довека, зна да не лажем.³² У Дамаску је намесник цара Арете држао град под стражом, јер је хтео да ме ухвати,³³ али ме кроз прозор, у корпи, спустише преко зида, па му умакох из руку.

Виђења и откривења

12 Морам још да се хвалим, иако то ничему не користи.

Долазим на виђења и откривења од Господа:² Знам човека у Христу који је пре четрнаест година – да ли у телу, не знам, да ли ван тела, не знам, Бог зна – био понет до трећег неба.³ И знам за тог човека да је – да ли у телу или ван тела, не знам, Бог зна –⁴ био понет у Рај и чуо неизрециве речи, које човек не сме да изговори.⁵ Таквим човеком ћу да се хвалим, а самим собом нећу да се хвалим, осим својим слабостима.⁶ А и када бих хтео да се хвалим, не бих био неразуман, јер бих говорио истину. Али, уздржавам се, да ме неко не би сматрао за више од оног што од мене види или чује.

⁷ А да због тих неизмерних откривења не бих постао охол, дат ми је трн у телу, Сатанин анђео, да ме мучи, да не постанем охол.

⁸Три пута сам преклињао Господа да ме тога ослободи, ⁹а он ми рече: »Доста ти је моја милост, јер сила се усавршава слабошћу.« Зато ћу радије да се хвалим својим слабостима, да се у мени настани Христова сила. ¹⁰Стога, ради Христа, уживам у слабостима, у увредама, у тешкоћама, у прогонима и притешњеностима. Јер, кад сам слаб, онда сам јак.

Павлова брига за Коринћане

¹¹Постадох неразуман, али ви сте ме натерали. Требало је, наиме, да ме ви препоручујете, јер ни у чему нисам мањи од »надапостола«, иако нисам ништа. ¹²Апостолска обележја – знамења, чуда и дела силе – учињена су међу вама с великом истрајношћу. ¹³Уосталом, по чему сте то ви мањи од других цркава осим по томе што вам ја нисам био на терету? Опростите ми ту неправду!

¹⁴Ево, спреман сам да трећи пут дођем к вама и нећу вам бити на терету, јер не тражим ваше, него вас. Нису, наиме, деца дужна да стичу за родитеље, него родитељи за децу. ¹⁵А ја ћу веома радо све да потрошим и самога себе да истрошим за ваше душе. Ако ја вас волим више, зар ћете ви мене волети мање? ¹⁶Али, нека – нисам вам био на терету, него сам вас, лукав какав сам, ухватио на превару. ¹⁷Да ли сам вас у нечему закинуо преко неког од оних које сам вам послао? ¹⁸Замолио сам Тита и с њим сам послао оног брата. Да вас можда Тит није у нечему закинуо? Зар нисмо ходали у истом духу и истим стопама?

¹⁹Ви одавно сматрате да се ми пред вама бранимо. Пред Богом у Христу

вам говоримо: све је то, драги моји, за ваше изграђивање. ²⁰Јер, бојим се да вас, када дођем к вама, нећу наћи онакве какве бих хтео да вас нађем и да ћете ви мене наћи каквог не бисте хтели – да не буде каквих свађа, зависти, излива љутње, сплеткарења, клеветања, оговарања, надмености, нереда, ²¹да ме, када дођем, мој Бог опет не понизи пред вама, па да јадикујем над многима који су раније згрешили, а нису се покајали за нечистоту, блуд и разуданост које су починили.

Завршне опомене и поздрави

13 Ово је трећи пут како долазим к вама. »Нека се свака ствар утврди на основу сведочења два или три сведока.«* ²Већ сам вас упозорио када сам код вас био други пут. Сада, одсутан, унапред упозоравам оне који су раније грешили, и све друге: када опет дођем, нећу вас штедети. ³Јер, ви тражите доказ да кроз мене говори Христос. Он према вама није слаб, него је силан међу вама. ⁴Додуше, био је распет у слабости, али живи по Божијој сили. Тако смо и ми слаби у њему, али ћемо по Божијој сили с њим живети за вас.

⁵Испитајте сами себе – да ли сте у вери. Сами себе проверите. Или зар не знате да је Христос Исус у вама? Ако не знате, нисте проверени. ⁶А надам се да ћете увидети да ми нисмо непроверени.

⁷Молимо се Богу да не учините никакво зло – не да бисмо се ми показали као проверени, него да ви чините добро, па макар изгледало као да смо ми непроверени. ⁸Јер, против истине не можемо ништа, него само за истину. ⁹Радујемо се када смо ми

* 13:1 5. Мојс 19,15

слаби, а ви јаки и молимо се да се ви усавршите. ¹⁰Зато вам ово и пишем, одсутан, да не бих, када будем код вас, морао да поступим строго, у складу с влашћу коју ми је дао Господ – да градим, а не да рушим.

¹¹На крају, браћо, радујте се, усавршавајте се, храбрите се, будите

сложни, живите у миру, и Бог љубави и мира биће с вама.

¹²Поздравите један другога светим пољупцем. ¹³Поздрављају вас сви свети.

¹⁴Милост Господа Исуса Христа, Божија љубав и заједништво Светога Духа са свима вама.